

Stom

MŪSU KAINOS
atatinka mūsų

PAGAMINTU
BATU tikrai
vertei

Neleiskite savęs apgauti išviršine išvaizda.
Mūsų įmonė žinoma visame krašte, visados
pateikia vertingus gaminius.

Aukšta kokybė
Didelis patvarumas
Gera išvaizda

CALÇADO JONAS

JONAS VIGELIS

FAB. RUA S. CAETANO, 862 - 800 - TEL. 9-4682

LOJA: AV. ZELINA, 73

Siuvykla VILNIUS

SAVININKAS JUOZAS KARPAVICIUS

VYRU IR MOTERU DRABUZIAI
SPECIALUS PATARNAVIMAS
PRIEINAMOS KAINOS

AV. DUQUE DE CAXIAS, 237 - SÃO PAULO

DVISAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES LAIKRAŠTIS

Revista Lituana

NOSSA LITUANIA

Diretor Proprietario Responsável:
DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

ADRESAS:

REDAKCIJA IR ADMINISTRACIJA:
AVENIDA ZELINA, 706 - VILA ZELINA
SÃO PAULO

KORESPONDENCIJAI:

CAIXA POSTAL 371 - SÃO PAULO

KAINA: BRAZILIOJE: METAMS CR. \$ 75,00

PUSEI METU CR. \$ 38,00

KITUOSE KRASTUOSE: DOL. \$ 5

ATSKIRO NR. KAINA: CR. \$ 3,00

D Ē M E S I O

Nekurie "M. L." skaitytojai ir bendradarbiai, siųsdami korespondenciją "M. L." Redakcijai ar Administracijai, nesinaudoja mūsų pašto dėžute 371, bet gatvės adresu.

Norime atkreipti dėmesį, kad ateityje prašome žymėti tik pašto dėžutės 371 Nr., nes "M. L." Red. ir A. ribose paštas adresatams nepristatomas.

VIENTELIAI ATSTOVAI
GARSIOJO VANDENS
LINDOYA

ALAUŠ VARYKLOS COLUMBIA S/A.

GAMINIŲ PLATINTOJAI

IRMŪS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas, kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę.

Pabandykite, įsitikinkite ir visados naudokite!

RUA DINO BUENO, 795 a 835
TELEFONES: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal 3967
SÃO PAULO

Mūsų LIETUVA

DVISAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES LAIKRAŠTIS

1949 (II m.)

São Paulo (Brasil) Gruodžio 24 d. (Dezembro)

Nr. 26 (52)

Sveiki sulaukę šv. Kalėdu!

Laimingų Naujųjų 1950 Metų!

UŽGIMIMAS

Brėkšdavo laikai ir praeidavo amžiai. Banga po bangos kėlėsi gyvybė ir žmogus platinosi lemės plotuose. Tūkstančius metų žmogus vengė tamsybės, bijojo nakties laukė dienos ir šviesos.

Saulė dienomis jį šildė, o vėlamos metu jį guodė žvaigždžių spindėjimas. Su šviesa akyse žmogus atpažino apylinkę ir daiktus.

Nugalėdamas gyvenimo vargus, tas pats žmogus pradėjo juos vertinti širdimi, panašiai kaip akimis atskirdavo šviesą nuo tamsos. Jo širdis įprato atskirti ir pašalinti gerą ir blogą, vieną mylėti ir kito neapkęsti. Skirdamas gerą nuo blogo žmogus išmoko glaustis prie gero ir gintis nuo pikto.

Trokšdami gero ir mylėdami šviesą, žmonių vaikai savo širdyje pradėjo kurti sielos dangų ir įžiebinti jame kilnumo žvaigždes. Sunkiomis pirmųjų gyvenimo dienomis, tie gero ir kilnumo šviesuliai būdavo dažnai gesinami žiaurios aplinkos, sunkių išlikimo kovų ir nesibaigiančio vargo. Nors ir kęsdama tuos vargus, žmonija niekuomet nenustojo siekusi gero, ir neatsisakė vilties siekti tiesos ir laimės. O šventas nujautimas sakė, jog yra kelias į jį, nors il-

gas ir sunkus. Tas nujautimas vedė žmonių mintis ir kreipė jų žvilgsnius per iščius amžius ieškoti dieviškųjų gyvenimo ir sugyvenimo dėsnių.

Daugelis žynių ir išminčių šimtmečiais ieškojo tų paslapčių, karta iš kartos. Civilizacijoms kylant ir grimstant atsirasdavo jų aiškintojai ir pranašai. Galingų ir puošnių valdovų

įstatymai pastatydavo pilis, rūmus ir miestus, sukureavo valstybes. Jų galybė remdavosi priešpauža, žmogaus pavergimu ir valdinio išnaudojimu. Joike įstatymai nemokėjo duoti žmogaus širdžiai ramybės nei taikos. Niekas nesugebėjo tarti tokių žodžių, kurie palaimą paskleistų žemėje.

Kilo ilgesys ir tikėjimas, jog gims pranašų Pranašas, kuris duos pasauliui Naują Įstatymą, Danguje ir žemėje buvo ieškoma Jo atėjimo ženklų.

Ir kada Levanto danguje nušvito didžio spindėjimo žvaigždė, Trys Išminčiai, rašto ir žvaigždžių žinovai, išsileido tolimon kelionėn. Ir toji nepaprasta žvaigždė juos atvedė prie vargingos prakartėlės, ties Betlejum. Jie rado ten didžiam varge naujai gimusi Kūdikelį.

Stebuklinga naktis, varpelių skambėjimas, aplink suklaupę gyvulėliai ir dangiška tos nakties ramybė, išaukštino ir šventumu apgaubė Jo užgimimo vietą ir valandą. Ten buvusiųjų žmonių, piemenų ir keleivių širdys atsivėrė dieviškam atjautimui ir jie, visi kaip užburti, akivaizdoje gyvenimo stebuklą, stebėjosi girdėdami dangaus angelų giedojimą...

Visi dėjo dovanas šion žemėn atėjusiam Kristui, nusilenkdami prie lopšelyje gulincio Kūdikelio, pradėjo duoti jam garbę, kurios atnašavimas nesibaigia.

Nuo šios valandos prasidėjo žemėje kita gadynė. Naujagimis atėjo žemėn užgesinti keršto, panaikinti žiaurųjį įstatymą "akis už akį, dantis už dantį", ir išblaškyti skriaudas. Jis būdamas dangaus ir žemės, širdies ir sielos išganyto Valdovas, pradėjo savo gyvenimą didžiausiame skurde. Jis išaukštino tik žmogaus esmę ir jo darbų bei elgesių vertybes gyvenime, o visai nevertino aplinkos bei turtų, nei gyvendamas tarp žmonių, nei gundomas ant kalno.

Vėliau mokino žmones dorai gyventi pavyzdžiais ir žodžiais. Kur tik jis ėjo, ką bekalbėjo, žmonių širdis švietė toji pati žvaigždės vadovės šviesa, kuri atvedė anuos išminčius prie Jo prakartėlės. Nors tos žvaigždės akys daugiau nebematė, bet jos šviesa per du tūkstančių metų vis labiau apšviečia žmoniją, Jo palikto mums, artimo meilės mokslo spinduliais. Betlejaus stebuklas nepasibaigė tą šventąją naktį. Jis kartojasi, jis amžinai gyvas ir nuolatos tęsiasi, auga. Jis įaugo ir į lietuvių žmonių širdis, nors mūsų tauta gyveno toli nuo tos vietos, kur

sustojo stebuklingoji žvaigždė.

Daug kartų pasaulyje, o dabar ir mūsų Tėvynėje, tamsybės demonai siautė ir tebesiaučia, norėdami užgesinti žmogaus širdyje dieviškąją šviesą, ir kėsinaisi paskandinti jo sielą žvėriškumo tamsybėse. Tačiau Kristaus mokslas parodė žmogaus sielai kelią išsigelbėti nuo pražūties, Meilės ir Gero troškimu laimindamas tos sielos nemirtingumą.

Kai metai po metų praeina, ir dangaus skliautas su visais savo sietynais sustoja toje pačioje vietoje, kaip tada, kada palaimino žemę ir ateinančius amžius Betlejaus žvaigždė — žmonija mini Kristaus užgimimą, atiduoda garbę Naujo Įstatymo Davėjui —

"Mylėkite vienas kitą..."

Ir švėsdami Kalėdas turime daugiau pamąstyti apie tikrąją tų švenčių reikšmę ir prasmę.

Dabartiniiais reklamų laikais Kalėdos labai jau dažnai nukrikščioninamos ir paverčiamos tuščiais pasilinksminimais. Daug kur jos tik Kalėdų senelio su dovanų krepšiu atėjimo šventė, tai tik eglutės apkašymas ir žibinimas, arba visokių reikalingų ir nereikalingų pirkimų, valgytų ir gėrimų metas. Nemažindami savo linskumo, būdingo šių švenčių laikui, pirmoje vietoje turime stengtis suprasti ir perduoti savo vaikams tikrąjį Kalėdų švenčių didingumą ir iškilmingumą, kurį taip gražiai mokėjo išreikšti ir mums perduoti mūsų tėvai Lietuvoje, kiekvieną šaltą ir apsnigtą viduržiemį, Kūčių vakarui atėjus.

Jonas ANTANAITIS.

KLAUSYKIT!

P. ORINTAITĖ.

Klausykit, girios gaudžia

Nuo Nemuno šalies —

Rods, giesmę tyliai graudžią

Tavon širdin įlies...

Ir plinta skardas toly

Kentėjimo klaikaus —

Kraujuos parklumpa broliai

Ir šaukiasi dangaus...

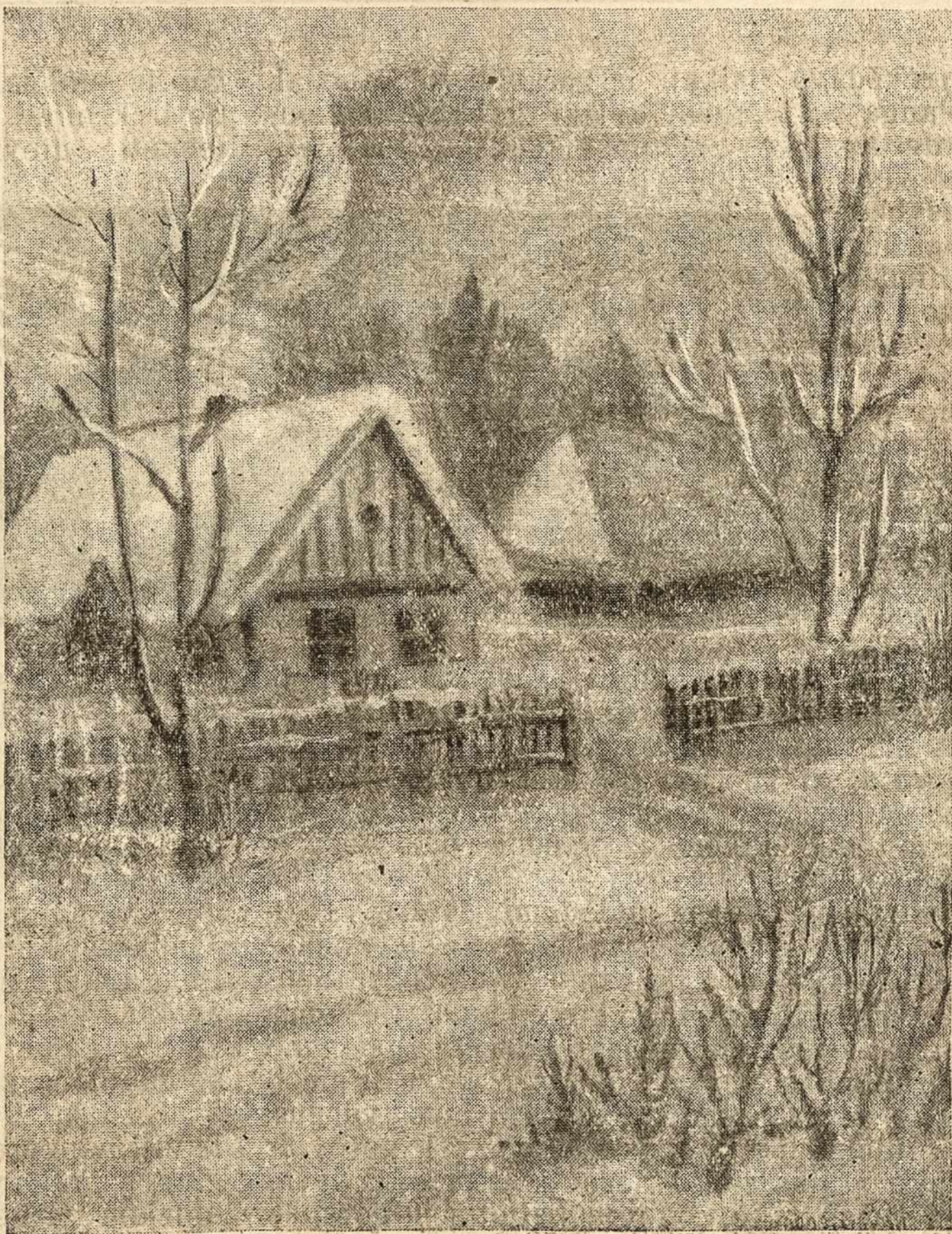
Tėvų tėvynės žemė —

Ar ilgai taip vaitos?

Ak, mūs širdy vis gema

Giesmė vilties naujos...

☆☆☆

KALĖDŲ PAPIROČIAI

POVILAS VONŽODAS

Buvo laikai, kada visas mūsų tautos gyvenimas Lietuvoje buvo giliai tikiškinis, kada visas lietuvių tautos gyvenimo audinys, tartum auksinėmis gijomis, buvo iškaišytas bažnytinių švenčių, papročių ir padavimų spinduliais. Giliai tikinčiai lietuvių tautai tos šventės ir papročiai buvo buities gairėmis ir pagal jas lietuviai kūrė visą savo gyvenimą.

Lietuvis gyveno nuo vienos šventės iki kitos, ir pagal jas matavo metų ir laiko tekėjimą. Visi metai jam buvo "Dievo metais".

Kalėdų šventės lietuviui buvo tapusios šviesiu pragiedruliu tarp kasdieninių gyvenimo rūpesčių. Kalėdų šventėmis baigdavosi senieji ir neužilgo prasidėdavo Naujieji Metai.

Ir šiandien, kaip kadaise būdami laisvoje Tėvynėje, švenčiame Kalėdas, prisimindami auksiniai nerūpestingą vaikystę, ir dvasios akimis matome savo gimtąją pastogę. Ten šiuo metu, jau porą dienų prieš Kūčias, prasidėdavo nepaprasta namų ruoša, šeimininkės švarindavo namus, valydavo dulkes, blizgino indus ir ruošė maistą bei valgius artėjančioms šventėms.

Kūčių dieną, nuo pat ryto, moterys taip užvaldydavo namus, kad vyrai žiūrėdavo kaip iš ten išsprukti ir nesimaišyti moterims po kojų, vieni išvažiuodavo į miestelį pirkinių, šeimynos ar svečių parsivežti, kiti į malūną avižinių miltų kisieliui, o kas buvo medžiotojas, kabino šautuvą ant peties ir dyrino kiškių medžioti, kad tik toliau nuo įkaitusių šeimininkų... Turbūt, todėl medžiotojai ir laikė Kūčias savo ypatinga diena.

Pavakare jau didžiama dubenių, lėkščių ir puodų jau būdavo pripildyti, garavo, kvepėjo ir aušo.

Vaikai padėdavo kaip įmanydami, visur kišdami pirštelį bandė viską anksčiau paragauti, ir visur painiojosi... talkos norų kupini. Jiems tekdavo akmeniniame dubenyje aguonas sumalti, o kol sumaldavo, bent pusę nuragaudavo... Po to likdavo tik išvirti kisielius, be kurio neapšėdavo joks Kūčių stalas.

Kūčių stalas būdavo labai iškilmingai parengiamas. Jį apklodavo šieną, užtiesdavo balčiausia staltiese ir pristatydavo įvairių įvairiausių valgių.

Kiekvienas jautė, kad yra pasiruošta dingiai šventoms apeigoms, šeimos ir tikibinių tradicijų iškilmei.

Visi kantriai ir ramiai laukė sugrįžtant į gričią paties šeimininko, kuris pirmiausia apžiūrėdavo savo gyvulėlius, ar jiems ko nors netrūksta, nes tarp jų gimė Kristus.

Pasirodžius pirmajai žvaigždei šeimininkas grįždavo gričion, kur visi susirinkę jo laukė. Visi šeimos nariai, pagal amžių, susėdavo prie stalo ir šeimininkas malda, kurią visi stovėdami susikaupę išklausydavo, pradėdavo vakarienę. Pirmiausia pasidalindavo su visais plotkele, o paskui visi tarp savęs dalindavosi. Toliau, pagal tradiciją, buvo valgomos žuvys ir silkės, o paskui kiti valgiai, kurių turėjo būti nemažiau

kaip dvylika atskirų patiekalų.

Visi valgiai šeimininkų būdavo paruošiami griežtai prisilaikant pasninko taisyklių. Visų pirmiausia negalima buvo vartoti jokių riebalų, išskyrus aliejų. Aguonos, grybai, žuvis, silkės, guldukai (šližikai) aguonų piene, bruknės, spanguolės, gervuogės bei obuoliai buvo pagrindu, iš kurių turėjo būti pagaminti bent dvylika atskirų ir skirtingų patiekalų.

Tada prasidėdavo spėjimai ir būrimai: šeimininkė traukdavo iš po staltiesės šieno stabarą, atspėti ar ateinančiais metais užaugs dideli linai. Merginos bėgdavo laukan, pasiklausyti kurioje pusėje šunes loja — iš ten turėjo atjoti jaunikis, pasiklausiusios šunų lojimo bėgdavo nešti virtuvėn malkų, o paskui jas skaitydavo, ir jei buvo lygus skaičius pagalių (pora) — tai reiškė vestuves. Bernai iš klojimo atsinešdavo rugių varpą, ir jei joje rasdavo porinį grūdų skaičių, tai reikšdavo jų vestuves.

Vėliau merginos ir bernai kas sau slaptai, eidavo klausyti gyvulių, nes buvo pasakojama, kad Kūčių naktį gyvuliai tarp savęs žmogaus balsu kalbasi.

Dar pildavo vandenin ištirpintą vašką, o išėmę iš vandens žiūrėdavo prie žvakės šviesos, koks ant sienos pasirodydavo šešėlis, ir įvairiai sau aiškino jų šešėlių reikšmę.

Vėliau visi, kas tik galėjo, ruošėsi bernelių mišioms. Dažnai per Kalėdas būdavo smagus rogių kelias ir tada laukuose, apklotuose baltu sniego kilimu, visais vieškeliais skambėjo varpelių muzika. Ir klausydamas tų varpelių muzikos girdėjai aukštybėse džiaugsmingą angelų giesmę: "Garbė Dievui danguje ir ramybė geros valios žmonėms žemėje!..." Tada jautei, kad tikrai Dievas nužengė žemėn ir būna kartu su mumis. Tada mūsų siela persisunkdavo šventu džiaugsmu ir šaukė mus garbinti Jį širdimi ir lūpomis.

Vienas iš gražių ir jaudinančių papročių per Tris Karalius, kada vaikai su Betlejaus žvaigžde keliauja iš kiemo į kiemą, pridūoda mi ypatingai poetišką ir simbolišką grožį šio meto šventėms.

Paaugliai dažnai persirengdavo vakarais į žydus ir čigonus, jodavo ir mitrindavo baltą, parengtą žirgą, šokindavo meškina, grodami ir mušdami būgną. Pabaigoje tokių parodymų pagiedodavo kokią giesmelę, ir gavę iš šeimininkų dovanų, traukdavo pas kitus.

Nors taip senai dingiai man iš akių, brangioji ir tolimoji Tėvynė, bet sielos akimis visuomet aš tavę taip arti matau, regiu ir girdžiu!...

Tikėkime, kad išgirs mūsų maldas gimęs Betlejuje pasaulio Išganytojas ir dovanos mums džiaugsmą, ateinančiais metais matyti išlaisvintą iš vergijos mūsų brangią Tėvynę! Tada laimingi švėsime ten naujo, teisingo gyvenimo gimimą, už kurį išlaisvinta lietuvių tauta iš visos savo širdies džiaugsmingai užgiedos: "Garbė Dievui aukštybėse ir ramybė žmonėms geros valios žemėje..."

B A L A D Ė

— Nukankinkite, — šaukia pasauliui,
Tegu miršta laisvasis žmogus!
Tegu amžiais nemato jis saulės,
Amžinai tesutems jam dangus!

Ir ateina nuo šalto Sibiro,
Iš nuogųjų Altajaus kalnų,
Mina derlių po kojom, kaip žvyrą,
Pilnom rankom ginklų kruvinų...

Iš tenai, kur žiema nesibaigia,
Iš tenai, kur naktis ir ledai,
Iš tenai slenka, tartum apsaigę,
Jų beširdžiai, besieliai veidai...

Iš tenai, kur mirtis viešpatauja,
Iš Uralo kalnynų žiaurių,
Kaip hijenos, užuodusios kraują,
Slenka ordos komunos žvėrių...

Jie sumynė vaikus Vainemoino,
Jie sumynė tautas Baltijos,
Jie Karpatų pakalnėmis eina, —
Skęsta upės ir miestai kraujuos...

Griūva katedra Kiolno ir gęsta
Još altoriaus ugnis amžina...
I rankas ima elgetos lazda
Ir išeina šventoji šeima.

Pro minas, pro gaudimą patrankų,
Bėga ji klupdama kelyje.
Rauda kūdikis Kristus ant rankų,
Glaudžia ji prie širdies Marija.

Švento Juozapo veidas nuliūdes,
Asilyčią jis veda taku...
Piktas Erodas tiek nenužudė, —
Kiek po bombomis krinta vaikų...

Ir pro Frankfurto mūrus prie Maino,
Ir pro Wiurzburgą jie prakeliaus...
Ir nė vieną vidurnaktį žvainą
Jie pavargę galvos nepriglaus...

Lichtenfelso bazilikos bokštas
Pakely iš toli kai pamos,
Išsiipiūdydys geidavimas trokštas
Nelaimingos, benamės šeimos.

Keturiolika Kristaus šventųjų
Ją prieš miesto vartus pasitiks,
Po kančių ir klajonių didžiųjų
Vėl sugriš ištremtiesiems viltis.

Per Dunojų be baimės, kad bristų,
Kad aplenktų griuvėsių gatves,
Kristoforas ant rankų ims Kristų,
Asilyčią Ambroziejus ves...

Kai išalks, juos šventasis Antanas
Vargo duona visus pamaitins,
Šventas Jurgis, jų riteris senas,
Nuo paklydusių kulų apgins.

Pasitiks jie nuo Ilmenio žmones,
Ir šeimas nuo krantų Dauguvos,
Ir pąguos jie nelaimėję kelionės
Daug benamių šeimų Lietuvos!

Pažadės, kad sugrižtų, kas būta,
Ir į viltį pavėrs jų skausmus.
Ir padaugins jų elgetos pluta,
Ir per sapną parodys namus!

Bet kur slėptis jiems? Tyruos Sacharos?
Ar Jeruzalės mūruos senuos?
Kol praeis žmones ryjantis maras,
Kur šventoji šeima lauks dienos?

Kur Viduržemio žydinti jūra,
Ar kur sodai Dunojaus žali,
Ar prie Adrijos tyro lazūro,
Ar po Alpių uoloms pakely?

Jie po šaly benamių nusėta.
Lig Sekminių dienos taip keliaus.
Ir nei dieną nei naktį žvaigždėtą
Ištremtyje galvos nepriglaus...

Ir tada nusileidęs balandis
Dievo Tėvo šviesos spinduliuos,
Tars; — Į jūras sugrižkite vandens!
Ir į kalnus, kalnai, atgalios!

Tu, šėtone, į amžių bedugnę, —
Tu į taigų pusnynus sugrižk!
Jūs, benamiai, sukurkite ugnį
Grižę vėl pas gimtąsias duris!

TU, ŠVENTOJI ŠEIMA, jų širdyse
Ir jų meilėje liksi gyva!
Tu į marmuro sienas negriši,
Jų širdis — bus bažnyčia tava!

ATEIS ŠVENTASIS VAKARAS...

MAGDALENA VINKŠNAITIENĖ

Susimąstęs įžengs šventasis vakaras
Į tėviškės namus.
Vėl grauš motinai poakius ašaros:
Kur duktė, kur sūnus?

Kaip birželyje dobilai pakrantėje rasoti,
Augs, keros nerimas...
Nežvelki tolimon pro langą apšarmotą,
Nebežvelki mama. — —

Šalty virpės žvaigždė ir blankiai švies...
Gričia pakvips šienų. — —
Dar lauks... nesulauks... Ir sesuo stalą ties
Išbalusiu linu.

Paskui pyragą Dievo — taikos duoną
Eglės šakelėm puoš.
Lyg apšalu aplytas beržas paliai kluoną,
Širdis virpės ir oš...

Atneš rupių prėskačių, avižų kisieliaus...
Ir nežinau ko dar. —
Ai, saldi būdavo ten kūčių vakarienė!...
O kokia bus dabar?? —

Paims mama plotkelę — lyg relikviją šventą
Žegnos didžiu kryžium...
Ilgą malda pins iš žodžių nerašytų
Už tuos, kurie negrižo — — —

Ateis šventasis vakaras... — ir širdį sugėlė:
Vėl svetur kūčių stalas...
Atlaužki, mama, nors kraštelių paplotėlio
Ir — mano daliai...

Tai atsitiko Kalėdų naktį dangaus rūmuose. Tenai, mėlynuose žvaigždynų skliautuose, kur buvo Viešpaties karalysie, visi ligi vieno, kaip ir čia žemėje, ruošėsi didžiajai taikos ir ramybės šventei.

Angelų chorai neišsiskirstė po paskutinių repeticijų dangiškuose soduose, nė vienas nenuėjo atsikvėpti prie trykstančių džiaugsmo šaltinių, o lūkuriavo čia pat, prie didžiosios Viešpaties sosto salės. Visame danguje blizgėjo trimitininkų sidabro ragai, cimbolai ir būgnai. Orkestrantai šluostinėjo paskutines dulkeles nuo savo auksinių triūbų ir perlinių fleitų. Visi buvo pasiruošę pasirodyti Viešpačio akyse. Jų palaiminto grožio melodijos tuojau turėjo suskambėti dangaus aukštybėse Dievo Sūnaus garbei, kuris šią šventąją naktį buvo gimęs žemėje, Betlejaus tvartelyje...

Po skardaus archangelo trimito, prasivėrė žvaigždėtos durys, šventųjų pulkai, su alyvų šakelėmis rankose, įėjo į didžiąją salę. O kankiniai su raudonomis rožėmis apsupo Viešpaties sostą. Ant jo ažuolinių pakopų susėdo baltais rūbais nekaltosios mergelės. Sustojo pranašai ir šventieji tėvai. Bažnyčios daktarai su ilgom, baltom barzdom laikė rankose storas išminties knygas. Bet arčiausiai prie Viešpaties sosto šokinėjo kūdikiai ir vaikai. Jie savo rankutėmis tāsė ir čiupinėjo sosto papuošalus ir aukso kutus. Niekas jiems to nedraudė, nes Viešpats juos labiausiai mylėjo. Už tai jų balti rūbai ir nekaltos akys žibėjo kaip rytmečio rasa lino žieduose. Tai buvo spindintis jaunystės grožis, kuriuo žavėjosi net angelai...

Staiga sušvito visas dangus stebuklinga šviesa. Suskambėjo trimitai, būgnai ir sidabro ragai. Dangiškoji muzika sudrebino žvaigždynų skliautus. Iš tūkstančių šventųjų krūtinių nuaidėjo galingos giesmės žodžiai:

— Garbė Dievui aukštybėse. —

Visi nulenkė galvas prieš Tą, kuris žengė į savo sostą, vienoje rankoje laikydamas saulę, o antroje žemę. Iš dešinės Jo ėjo dangaus ir žemės karalienė Marija. Ant jos galvos spindėjo dvylikos žvaigždžių karūna.

Viešpačiui atsisėdus į sostą, prieš Jį išėjo šventasis Jonas Auksaburnis. Žemai nusilenkęs, jis atsikosėjo ir tarė:

— Viešpatie, šiandien mes švenčiame Tavo gimimo dieną žemėje. Viešpatie... — pakartojo jis, ieškodamas tinkamų žodžių gražiau išsireikšti norėdamas visų vardu padėkoti už tą meilę, kad nužengė iš dangaus aukštybių atpirkti žemės.

Būtų labai gražiai kalbėjęs šventasis Jonas Auksaburnis, bet Viešpats staiga ištiesė ranką duodamas ženklą sustoti. Jis klausiamu žvilgsniu apžvelgė visus, lyg būtų ko ieškojęs šventųjų mi-

nioje. Paskui pasuko galvą į dangaus vartininką Petrą ir tarė:

— Neužrakink, Petrai, dangaus vartų. Dar negrįžo iš žemės Kalėdų angelas, kuris uždeginėja ten prie mano prakartėlių dangiško džiaugsmo ugneles. Jis vėluojasi...

Labai nustebo šventieji tai išgirde, kai kurių net veidai apsiniaukė. Niekada dar taip nebuvo atsitikę, kad kas nors pavėluotų į dangaus iškilmes. Pats Viešpats Dievas dabar turėjo jo laukti. Ne, už tai Viešpats nepyko. Jis buvo gerumo ir meilės karalius. Tai žinojo visi. Tik niekaip negalėjo suprasti šventieji, kokia turėjo būti didelė ir svarbi priežastis, kad laiku nespėjo grįžti iš žemės Kalėdų angelas. Ir jo dabar net pats Viešpats laukė. Neramiai visi dairėsi į didžiąsias duris. Štai jos jau prasivėrė. Pavėlavęs angelas sukniubo prieš Viešpaties sostą. Nė mažiausio šnabždesio nebuvo girdėti aplink. Su tokiu dideliu atsidėjimu visi klausėsi, ką jis dabar pasakys.

Atleisk man, Viešpatie, — ištarė angelas. — Užtrukau prie paskutinės prakartėlės, kurią vos suradau vargingoje tremtinių koplytėlėje. Mane sulaukė mažo berniuko malda. Kiekvieną jo žodelį surinkau ir atnešiau Tau. Juk Tu, Viešpatie, įsakei visuomet išklaudyti ligi galo kūdikių maldu ir surinkti visas jų ašaras, kad nesusimaišytų su drumzlinu žemės skausmu.

Angelas pabėrė vaiko ašaras prie Viešpaties kojų, tokias tyras ir blizgančias, lyg ne ašaros, o smaragdo ir perlų akmenys būtų buvę jo rieškutėse. Pažiūrėjo Viešpats į jas ir tarė angelui:

— Kalbėk toliau!

— Tas berniukas klūpojo, sudėjęs rankutes, prie prakartėlės ir, žiūrėdamas į Tave, paguldytą edžiose, taip meldėsi: — O Mažytis Vaikeli, kuris šiandien gimei Betlejaus tvartelyje, taip pat neturėjai savo namų, kaip ir aš. Tavo Mamytė taip pat bėgo nuo pikto karaliaus į svetimą kraštą. Tu gali už tai gerai suprasti, kaip nejauku ir nesmagu svetimijoje pastogėje. O aš jau trečią kartą švenčiu Tavo gimimo šventę ištrėmime. Man byra ašaros, kai prisimenu Kūčias savo tėvų baltoje seklyčioje, Ak, koks džiaugsmas būtų vėl pajusti aną mielą šilumą, kuri globė mūsų laimę, Jėzuli, atiduok man mano namučius, atiduok kiemą, smėliu nubarstytais

takeliais, atiduok sodą su strazdo daina alyvų krūmuose. Aš atėjau prie Tavo prakartėlės, kad galėčiau to paprašyti. Tu savo gailėstinga ranka uždengi nuo prėšo pelytės urvelį, vabalėlio namelius. Tau gaila išdraskyto krūme paukštytės lizdelio ir giliai Tau į širdį smenga jos gaudiesmė. Tegu greičiau išeina iš mano tėvelių kiemo tie, kurie atėjo į mūsų namus pikti ir pilni keršto. Neleisk, Viešpatie, tiems piktiems žmonėms mindžioti mūsų žemės ir laužyti iš pakelių Tavo kryžius. Tu žinai, kaip mes ją mylime ir kaip sunku buvo mums ją palikti. Tėvelis vis atsisukęs žiūrėjo, o mamytė slaptai šluostėsi ašaras. Mes ją palikome, tikėdami Tavo teisingumu ir su viltimi, kad greitai grįšime. O

kiek jau laiko praėjo! Laukiame šaltuose barakuose ir nesulaukiame savo grįžimo. Niekas mūsų neatjaunia, niekas nesupranta. Visi mūsų neapkenčia, lyg būtume koki valkatos ir neturėtume savo namų. Gražink, Viešpatie, mums tėvynę, gražink mūsų namus! Pavasari, kaip vėdi paukštelius į atgimstančią žemę, parvesk ir mus ten, kur balta seklytėlė stovi prie kelio... Tegu ir kiti neniekina mūsų, lyg neturėtume širdies. Tegu negalvoja jie, jei neturime namų, tai neturime nei garbės, nei meilės, nei ilgesio. Apšviesk, Viešpatie, ir mūsų gatvėje gyvenanti vokiečių Dunterį, kuris laido į mane akmenimis ir šaukia: „Lauk, auslenderi, iš mūsų gatvės...“ Nepyk ir ant manes už tai, kad jam kelis syk parodžiau liežuvį ir špygą. Zinau, kad tai labai negražu, daugiau taip nedarysiu.

Neužmiršk, Viešpatie, ir mano dėdės Liūdo, kuris visuomet per Kalėdas pas mus atvažiuodavo ir man atveždavo dovanų. Tėvelis sako, kad jis dabar, turbūt, yra partizanas, šala miške be pastogės. Apsaugok jį ir jo draugus nuo pavojų ir sustiprink širdį tikėjimu, kad vėl greitai visi pasimatysime ir susitiksim. Tu šiandien užgimei Betlejaus tvartelyje ir atneši visiems daug džiaugsmo. Duok trupinėlį jo ir mums. Aš nieko neprašau, ką Tu negalėtum ištesėti. Juk ir Tu mylėjai savo tėvų namelius žemėje ir, kai buvai mažytis, man mamytė pesakojo, žaidei kiemelyje ir nulipdei iš molio pilką paukštelį — lakštingalėlę.

Ko Tu liūdnai šypsaisi prakartėlėje, Jėzuli? Tu taip meiliai žiūri į mane. Aš žinau, kad Tu išklausysi mano maldą. Jei Tu kartais užmirštum, ko aš prašiau, tai Tavo Mamytė Marija primins. O dabar eisiu namo. Man jau šalta. Mamytė man neturėjo iš ko numegzti šiltų pirštinių ir kojinių. Vaje, būčiau ir pamiršęs, Jėzuli, ką Tau atnešiau dovanų. Žinau, Trys Karaliai Tau atnešė aukso ir myros, bet vargšai piemenėliai, kurie stovi prie Tavo prakartėlės, nieko neturi. O dabar labai sunku ką nors gauti. Viską reikia su vokiečiais ant daiktų mainyti. Štai, paimk plytelę šokolado. Jis labai skanus. Teta sakė, kad su riešutais. Ji man jį padovanojo, bet aš atnešiau Tau. Padėsiu štai prie Tavo rankutės. Suvalgyk, kai vienas liksi. O dabar sudiev! — Pabaigė angelas vaiko maldą ir ištraukė iš po savo baltų rūbų susuktą popierėlyje plytelę šokolado, padavė ją Viešpačiui ir nusišluostė akis.

Viešpats paėmė į rankas, ilgai berniuko kišenėje išnešiotą dovaną ir vartė savo pirštuose. Jo akys staiga sustojo prie vieno plytelės kampo, kur buvo praplėštas popierėlis. Didžios pagundos metu berniukas buvo mažą trupinėlį atkandęs. Ten buvo likę dviejų mažų dantukų žymės. Nusišypsojo Viešpats, ir Jo gerų akių kampučiuose sublizgo ašara.

— Tai brangi dovana, — tarė Jis, rodydamas šventiesiems. — Padėkite ją šventas Ambrozijau, į spintą, šalia anos našlės skatiko. Aukso raidėmis užrašykite ant popierėlio, kad tai Petraičių Vytuko dovana mano 1949 metų gimimo dienai...

Paskui Viešpats pasuko rankoje žemę ir kalbėjo toliau:

— Štai, šičia, jo tėvynė Lietuva. Per šituos tamsius miškus teka Nemunas...

Visi šventieji tėvai ištiesė savo ilgas, žilas

barzdas ir sužiūro į tą žemės kampelį.

— Čia ant Nemuno kranto Pažaislis, ten Šiluva ir Aušros Vartai, — ištarė susijaudinusi Marija, Dievo Motina. — Tai garsiosios mano garbinimo vietos, kur tiek daug karštų maldų sudėjo šios šalies taikingi gyventojai. Neužmiršk, Sūnau, kaip jie dabar kenčia...

— Ir aš prisimenu, — atsiliepė šv. Kristupas, kuris gerai mokėjo geografiją. — Tai graži rūtų ir smūtkelių šalis...

— Buvo kada... sušuko karštai šv. Kazimieras, Lietuvos globėjas. — O dabar ašarų ir dejonių žemė, nekaltai tekančio kraujo ir skausmo žemė. Pasigailėk, Viešpatie, šitos nelaimingos tautos. Nesulauks ji, kol ją atsimins žemės valdovai. Užstok už jos šventas teises. Gana jau prikentėjo ištrėmimo mano tautos vaikai, gana jau priklaidžiojo svetimose žemėse. Pakankamai, Viešpatie, sugėrė svetimi keliai jų ašarų ir kraujo. To žemėje niekas nemato. Net tyčia kartais užsimerkia, kad nematytų to didelio skausmo bedalių žmonių. Jei Tu dabar, Viešpatie, užmirši šią gintaro šalį, tai kas gi kitas ją atsimins...

— Negali, Sūnau, jos užmiršti. Aš nuolat Tau priminsiu, — ištarė Marija. — Ir Petraičių Vytukas pasitiki manimi, kad Tau priminsiu, ko jis prašė...

Klausėsi Viešpats jų žodžių. O kai baigė, Jis vėl pasižiūrėjo į žemę. Ten stovėjo Vytuko sodyba, prie pat Nemuno kranto. Ji buvo gražiai dėdės Stasio apsodinta medeliais. Bet didelis sodas jau buvo vėjų aplaužytas, kiemas apieistas, tvoros nudraskytos. O kryžius ant kalno su nuplėšta kančia, apdaužytas akmenimis.

— Ar tokie žmonės čia anksčiau gyveno? Viešpatie? — paklausė šv. Kazimieras. — Ar neskauda širdies visa tai matant?

Išvagojo Viešpaties veidą skausmas. Jis nukreipė akis į snieguotą mišką anapus Nemuno ir

pamatė ten giliame raiste gulinti dėdę Liudą su savo draugais. Išbalę jų veidai buvo išvarginti nemigos naktų ir šalčio. Niekas jiems šią šventąją naktį neatnešė baltos plotkelės, gabalėlio pyrago. Jie dalinosi ir kramtė sudžiūvusią duoną, vilgydami sniego gumulėliais...

— Palaimink juos, Sūnau, — prabilo Marija. — Juk šventa jų kova už savo gimtos šalies laisvę.

Susigraudino Viešpats ir palaimino juos savo ranka. Visi jie tuojuo pašoko nuo žemės, pajutę krūtinėje dangišką šilumą. Iškėlė į dangų rankas ir galingu balsu sušuko:

— Jaučiame, Viešpatie, kad Tu mus laimi ir stiprini šioje kovoje. Mes mylime Tave ir šią vargo žemę. Mes mylime taip pat ir savo priešus. Mes nenorime jų žudyti. Tu apšviesk jų protą ir įdiek į jų širdis taikos meilę. Mes nieko daugiau nenorime, tik šitos šventos Tavo teisės, kurią mums davei — laisviems gyventi ir mirti ten, kur mes laisvi gimėme...

— Taip, tai jų šventa teisė, — tarė Viešpats ir pakilo nuo savo sosto. Dabar į Jį sužiūro visų šventųjų ir angelų akys.

— Išklausk Vytuko maldos, — vėl pakartojo Marija, — Juk Tu niekada, Sūnau, neatmeti kūdikio prašymų...

Negailestingas būčiau, jei šito nepadaryčiau — ir garsiai, žvaigždynai ir dangus nuo Jo balso skambėjo, Viešpats prabilo:

— Tegu džiaugiasi Vytukas, ko širdis jo taip troško...

Archangelų sidabro trimitai skardžiai suskambėjo. Jų balsas nuskrido žvaigždynais, pranešdamas dangui, kad Viešpats vėl išklausė vienos nuoširdžios maldos. O angelų choras galingai giedojo.

— Garbė Dievui aukštybėse, o taika ir ramybė žemėje geros valios žmonėms.

Kiekvienam Lietuvviui Reikalinga Knyga

LIETUVIŲ KALBOS VADOVAS

«Lietuvių Kalbos Vadovo» leidimo reikalu LTB Centro Komitetas praneša:

1. «Lietuvių Kalbos Vadovo» spausdinimo darbas vyksta ir tikimasi, kad šis 700 puslapių didumo veikalas bus iki šių metų pabaigos atspusdintas.

2. Veikalo spausdinimas vyksta anglų zonoje, Bielefelde, LTB Centro Komiteto atstovo priežiūroje.

3. Iki šio laiko iš «Lietuvių Kalbos Vadovo» prenumeratorių srinkta: Vokietijoje - DM 10.691, ir užsienyje svetima valiuta - DM 4.970.. Tuo būdu Centro Komitetas yra šiuo metu surinkęs iš viso apie DM 15.661. O «Lietuvių Kalbos Vadovo» išleidimas Centro Komitetui kainuos apie DM 42.000. Todėl Centro Komitetas yra labai surirūpinęs prenumeratorių skaičių kiek galima padidinti.

4. Visus iki šiol «Lietuvių Kalbos Vadovą»

užsiprenumeravusius CentroKomitetas prašo nurodyti mūsų Įgaliotiniams užsienyje tikslų savo adresą. Adresui pasikeitus, prašome jį tuojuo pranešti.

5. Visus «Lietuvių Kalbos Vadovą» užsiprenumeravusius dar Vokietijoje ar Austrijoje ir vėliau išemigravus, prašome pranešti LTB Centro Komitetui, München 27, Rauchstr. 20, US Zone, Germany, savo naują adresą. O užsiprenumeravusius Vokietijoje per bet kokią mūsų įstai-gą ar spaudos platintoją, prašome nurodant adresą pranešti kada, kur ir per ką «Lietuvių Kalbos Vadovą» užsiprenumeravo.

Lietuvių Tremtinių Bendruomenė
Centro Komitetas
München Rauchstrasse 20.

Brazilijoje «Lietuvių Kalbos Vadovą» galima užsisakyti Lietuvos Konsulate, Rua Juguaribe, 477, S. Paulo. Kaina 2,5 dolerio.

DIDYSIS LIETUVIŲ KONGRESAS AMERIKOJE

PAGRINDINĖ DEKLARACIJA

Amerikos Lietuvių Kongresas, teisėtai rinktais delegatais, atstovaudamas didelę lietuvių kilmės amerikiečių didžiumą, pakartojo savo konstituantų uolumą dėsniams, išreikštiems Amerikos Nepriklausomybės Deklaracijoje, Jungtinių Valstybių Konstitucijoje, Wilsono Keturiclikoje Punktų, Atlanto Čartery, Keturiuose Laisvėse, Trumano Doktrinoje, Universalinėje Žmogaus Teisių Deklaracijoje, Tautžudystės (Genocido) Nusikaltimui Neleisti ir Bausti Konvencijoje, ir Jungtinių Tautų Čarterio bei Žemių Atlanto Pakto siekiniams.

Tvirtai gindamas neatimamas žmonių ir tautų teises, žmonių ir rasių lygybės dėsni, visų valdytis sugebančių tautų teisę siekti individualinio laimingumo ir vystyti savo kūrybinius talentus laisvoje su atstovybine demokratinės valdžios forma, suvereninę didžiųjų ir mažųjų valstybių lygybę, ir tarptautinį bendradarbiavimą, besivadovaujant išmintimi, teisingumu ir teisėtumu. — Amerikos Lietuvių Kongresas atidžiai apžvelgė pastarojo dešimtmečio įvykius ir apgalvotiną tarpautinių reikalų būklę, 1949-ms metams besibaigiant.

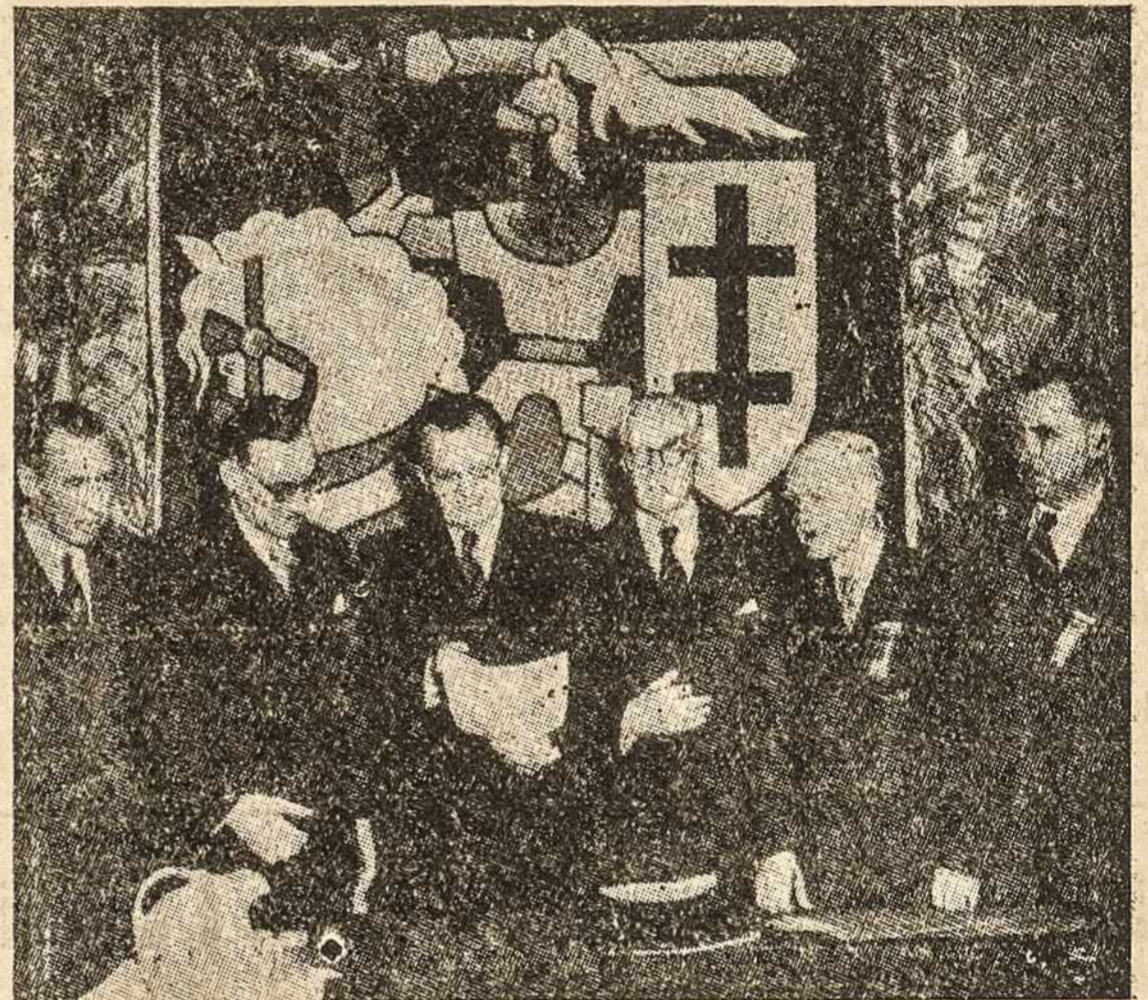
Senoje Europoje, moderninės civilizacijos lopšyje, didesnė žemyno pusė guli prislėgta Maskolijos Kremliuje įsikūrusių suokalbininkų saivališkos valdžios, suokalbininkų, kurie savo policijinės valstybės režimą primetė seniau buvusioms nepriklausomoms, Vakarų krikščioniškos šeimos, tautoms. Saivališkumo ir agresijos siautėjimas, Hitlerinės Vokietijos pradėtas sėbrystėje su Sovietine Rusija, panardė vergovėn Vakarų civilizacijos ir demokratybės atstovybes rytuose, kurios per šimtmečius gynė Europą nuo barbariškų antpuolių butent: Lietuvą, Latviją, Estiją, Lenkiją, Ukrainą, Rumuniją, Bulgariją, Vengriją, Albaniją, Jugoslaviją, Čekoslovakiją, ir Austrijos bei Vokietijos dalis. Visuose šiuose kraštuose žmogaus teisės yra p r a n y k u s i o s. Pavergtų tautų pragyvenimo standartai yra numušami žemiau skurdžiųjų Eurazijinės Rusijos standartų. Milijonai nekaltų žmonių yra bėdū marunami vergų darbo stovyklose ledinuotoje Rusijoje pagal nesiliaujančių, iki šioi negirdėto masto, Tautžudybės (Genocido) operacijų planą. Pačios vyriškosios ir garbingiausios kovos tradicijų europėjinės tautos yra perauklėjamos į masę robotų, lavinamų naikinti savąsias tautas ir savo draugus Vakarų Pasulyje.

Pasipriešinimas komunistiškam vergavimui, pirmiausiai pareikštas didvyriškų Suomų ginauoju viešu karu ir pasektas, iš pradžių pagrindžio rezistencijos ir vėliau partizaninių operacijų formomis, narsiųjų lietuvių, latvių, estų, ukrainiečių ir lenkų, deja nesukėlė plačiame pasaulyje šių Atlanto Čarterio gynėjų aspiracijų supratimo Didžiosios Demokratijos nebegynėjų pačių, Antrojo Pasaulinio Karo metu, pareikštų dėsnių ir narsiųjų patrijotų būriams. Atlanto

Čarterio signatarų apleistiems, grėšia pražūtis jų vienišoje kovoje už laisvę prieš Sovietinės Rusijos ginkluotą galybę, praturtintą Lend Lease pagalbos. Visvien, pagrindinis pasipriešinimas išliko gyvas Pabaltijo valstybėse, Lenkijoje ir Ukrainoje, ir jau gimsta kituose komunistų užvaldytuose kraštuose į rytus nuo Stetino — Triesto linijos.

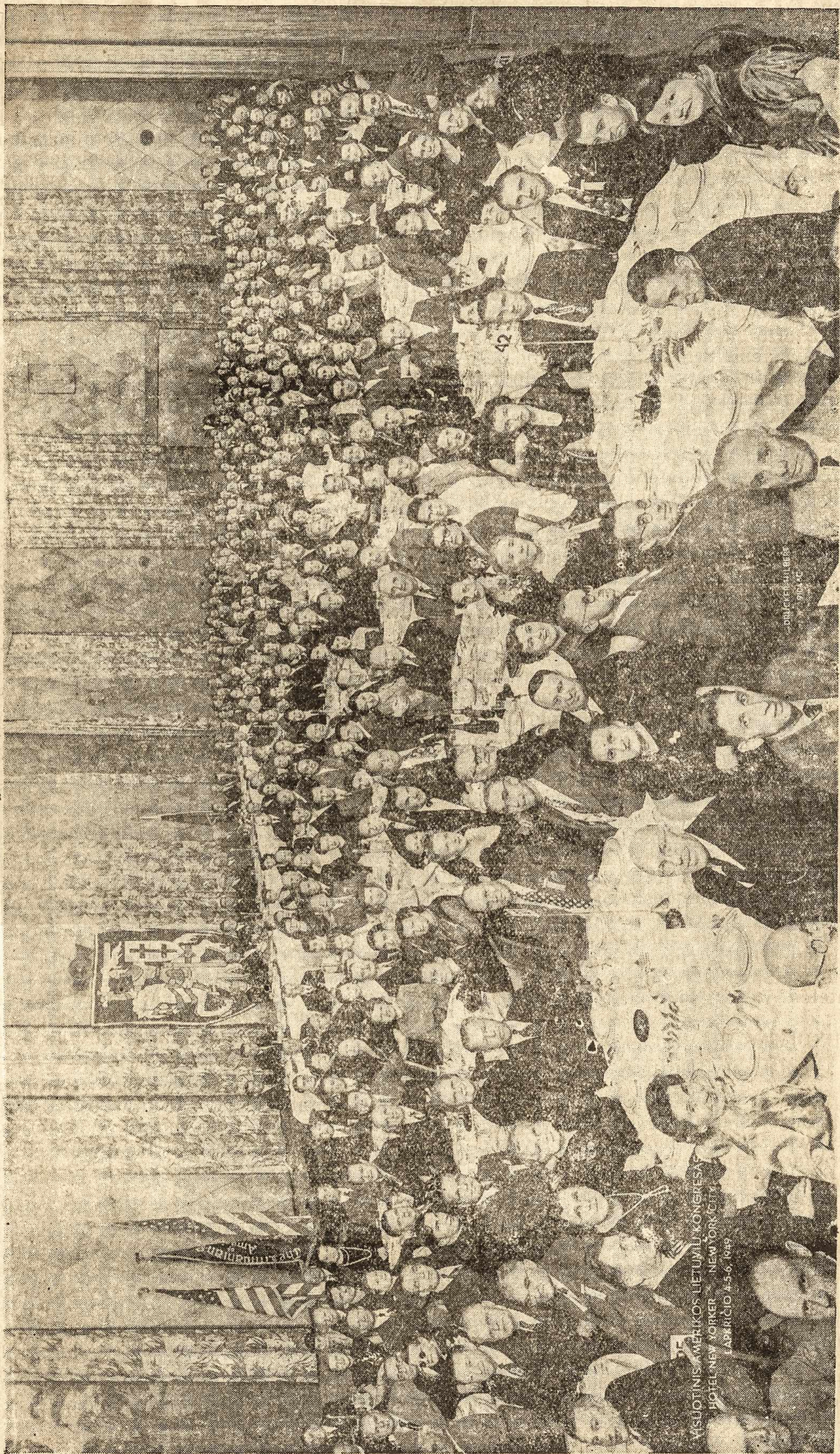
Azija, skaitlingiausias gyventojais žemynas guli padrikęs drebuly. Kovingas komunizmas baigia Kinijos prijungimą ir kelia savo šlykščią galvą kitose žemyno dalyse.

Kituose žemynuose, padėtis yra daugiau žadanti, nors skurdas ir išnaudojimas sudaro sąlyginę galimybę, kurios ne sovietinio pasaulio Jungtinės Tautos negali nepaisyti.

Lietuvos ministariai, dalyvavę Didžiajame Amerikos Lietuvių Kongrese, su ALT Vykdo-
moju Komitetu. Iš kairės į dešinę: adv. Antanas Olis, ALT ir Didžiojo Kongreso vice-pirm. ministeris Stasys Lozoraitis, Lietuvos diplomatų šefas; Leonardas Šimutis, ALT ir Kongreso pirmininkas; ministeris Povilas Žadeikis; Dr. Pijus Grigaitis ALT ir Kongreso sekretorius; Mikas Vaidyla išdininkas.

Dabartinis tarptautinis sąmyšis yra fatalinių Teherano, Jaltos ir Potsdamo konferencijose padarytų politinių klaidų ir blogų patvarkimų palikimas. Vidurio — Rytų Europos ir Kinijos tautų apleidimas, Berlyno apgulimas, veto apniktos Jungtinės Tautos, didelės ginklavimo išlaidos ir Marshallo planas — yra kaina, mokama už nevykusius patvarkymus, Stalino primetus lengvatikiams Vakarų valstybininkams, Amerikos ir Britų tautų atstovams ir tarnams, kurie pozavo kaip "valstybės galvos" tose nelemtose konferencijose. Tie slapti politiniai sprendimai niekad nebuvo patiekti ratifikavimui, ir niekad

Visuotinio Amerikos Lietuvių Kongreso vaišėse matoma svečių dalis. Už kalbetojų stalo sėdi, iš kairės į dešinę: prof. Pranas Padalkis, Kongreso pirmininkas Leonardas Šimutis, preliedų komiteto pirmininkas Balys Urba, kongresm.

Daniel J. Flood, Lietuvių diplomatas Stasys Lozofaitis, ministras Pov. Žadeikis, Dr. Allen Welsh Dulles — New Yorko gubernatorius Dewey atostovas, Dr. P. Grigaitis, Dr. M. J. Vinikas ir kiti praeiti.

nebuvo ratifikuoti, nei JAV Senate, nei Suvienytos Karalijos Parlamente. Pati Sovietų Sąjunga jau sulaužė ir atmetė Jaltos ir Potsdamo susitarimų raidę ir dvasią.

TODĖL Amerikos Lietuvių Kongresas su pagarba patiekia ir siūlo Jungtinių Valst. Prezidentui, Valstybės Sekretoriui, ir Kongreso nariams:

Kad Jungtinių Valstybių vyriausybė atšauktų in toto (visame pilname) neratifikuotus politinius Teherano, Jaltos ir Potsdamo konferencijų sprendimus, kurie yra Sovietų pažeidimų panaikinti;

Kad, atšaukus sakytuosius neratifikuotus blogus patvarkymus, JAV-bių vyriausybė naujai pareikštų savo pasiryžimą atsteigti taiką, pagrįstą Atlanto Čarterio dėsniais, taikintiniais lygiai draugams ir buvusiems priešams, atitinkamai su originalinių Jungtinių Tautų 1942 m. sausio 2 d. Deklaracija ir Rusijos prisidėjimu prie šių principų, pareikštu tarptautinėse sutartyse, pasirašytose 1939 m. reikalaujama:

Kad JAV vyriausybė verstų laikytis sutarčių šventumo, taip daug sovietinių atstovų garsinamo nuo 1939 metų, reikalaujama, kad Sovietų Sąjunga pagerbtų savo tarptautinius sutartimis įsipareigojimus pagal Taikos Sutartis ir Ne puolimo bei Draugingumo paktus, Sovietų Sąjungos 1930-1938 metų laikotarpyje sudarytus su Lietuvos, Latvijos, Estijos ir Lenkijos respublikomis, ir atšauktų Rusijos okupacines pajėgas ir policijos — partijos aparatą iš minėtųjų valstybių.

Kad Jungtinių Valstybių vyriausybė paimtų dėmesin egzistuojančią grėsmę tarptautinei taikai ir saugumui pasėkoje ginkluotų grumtynių, tebesitęsiančių rusų okupuotose Pabaltijo valstybėse.

Kad JAV vyriausybė naujai pareikštų savo politiką, išdėstyta 1940 m. liepos mėn. 23 d. liečiančia Sovietų Sąjungos klaidžiojančią politiką ir grobuoniškus veiksmus, sąmoningai daromus tikslu sunaikinti Lietuvos, Latvijos ir Estijos respublikų politinę bei teritorinę nepriklausomybę, ir kad — imant dėmesin barbarišką Sovietų vykdomą prieš Pabaltijo tautas politiką — (JAV vyriausybė) šauktųsi Jungtinių Tautų pagalbos sustabdyti Tautžudybės (Genocido) nusikaltimą, vykdomą Sovietų Sąjungos vyriausybės ir jos vienintelės valdančios partijos.

APSISPRENDIMAS IR VISŲ LIETUVIŠKŲ ŽEMIŲ SUJUNGIMAS

Lietuvių kalbos, papročių ir tautinės orientacijos išsilaikymas šiaurinėje Rytprūsių dalyje po beveik septynių šimtmečių baudžiamos vokiečių valdžioje rodo džiuginantį lietuvių sugebėjimą išlikti ir lietuviškos individualybės pavyzdį. Susijungimo su daugumoje katalikiška Lietuvos valstybe aspiracijos įrodo tikrą brolišką jausmą ir didelį pasitikėjimą tradicine lietuvių tikibine tolerancija, kokią Rytprūsių protestantiški lietuviai gyventojai sudeda savo broliuose iš Didžiosios Lietuvos.

Potsdamo nutarimas teikti provizorinę Amerikos ir Britų paramą rusiškoms pretenzijoms į šiaurinius Rytprūsius laužo visus istorinio sąžiningumo, politinės vizijos, apsisprendimo teises, Atlanto Čarterio ir Jungtinių Tautų Čarterio

dvasios dėsnius. Tas provizorinis nutarimas, padarytas be Amerikos tautos ir be tiesioginiai suinteresuotų gyventojų žinios ir sutikimo, pasmerktų visas Pabaltijo tautas į šiaurę nuo Rudapilio-Geldupės linijos Rytprūsiuose — vergovei ir išnykimui rusų totalitarinėje valdžioje. Rusija neturi jokios istorinės, etninės, tautinės, ekonominės, kultūrinės ar saugumo teisės į Rytprūsių lietuviškas sritis, ir Rusijos arba pseudo "Baltgudijos" kariška laivyno bazė Karaliaučiuje galėtų pasitarnauti tiktai kaip bazė ir tiltgalis tolimėsei rusų agresijai ir plėtimuisi į Vakarų.

TODĖL, Amerikos Lietuvių Kongresas turi garbės siūlyti JAV Prezidentui, Valstybės Sekretoriui ir Kongreso nariams, kad Potsdame padarytas pažadas remti Rusijos imperialistines

New Yorko valstybės gubernatorius — mūsų Kongreso Garbės Atstovas. Iš kairės į dešinę: gubernatorius Thomas E. Dewey, Lidija Dilkienė (sega atstovo ženklą) ir Kongreso skirtas delegacijos pinpininkas adv. R. Jurgėla.

pretenzijas į lietuviškąją šiaurinę Rytprūsių pusę būtų atšauktas, ir kad JAV remtų teisėtą tos srities autochtonų gyventojų aspiracijos naujai grįžti (susijungti) prie suvereninės ir nepriklausomos demokratinės Lietuvos Respublikos.

VYRIAUSIAS LIETUVOS IŠLAISVINIMO KOMITETAS

Amerikos Lietuvių Kongresas džiaugiasi turėjęs savo tarpe eilę buvusių Vyriausiojo Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto (VLIK) narių, buvusių pogrindžio vadų ir partizanų Laisvės Kovotojų, buvusių NKVD ir Gestapo kalintų kalinių.

Pogrindinė Lietuvių Tautos rezistencija, savime kilusi nuo pat pirmos dienos rusų-vokiečių dalininkavimo agresijoje ir krašto pirmosios

rusų okupacijos, išaugo į efektingiausią sąjūdį susidarius politinių partijų ir kovos dalinių pasipriešinimo koalicijai — VLIK-ui. Visi vokiečių planai Lietuvos žmonėms ir ekonominiams resursams mobilizuoti visiškai sužlugo, ir Lietuva buvo viena iš vienintelių dviejų Europos kraštų, kurie nacių okupacijos laikais nesukūrė Hitleriui SS Legijonų. VLIK-o ir jo slaptojo informacijinių žinybų tinklo vadovaujama pasyvė rezistencija ilgainiui išsivystė į ginkluotą pasipriešinimą vokiečių ir antrajai rusų okupacijai. Patirtis slaptoje rezistencinėje veikloje, leido lietuvių tautai ligi šiandien tęsti savo pasipriešinimą barbariškiausiai sovietinei okupacijai.

Amerikos Lietuvių Kongresas siunčia per VLIK-ą, savo sveikinimus ir pareiškia savo giliausią pagarbą narsiesiems Lietuvos laisvės kovotojams, tebekovojantiems prieš tamsias pavergimo ir priespaudos pajėgas rusų okupuotoje Lietuvoje, ir jų geriesiems kaimynams ir draugams Latvijoje ir Estijoje.

Lietuviai amerikiečiai ne tik tai gerbia lietuvių, latvių bei estų tautų kovą už laisvę. Jie ir ateityje teiks, kaip ir praeityje, visokeriopą moralinį ir politinį padrąsinimą ir paramą karžygiškoms laisvės pajėgoms Lietuvoje ir kitose Pabaltijo valstybėse, kol šios kankinės tautos laimės visišką savo tėvynių išlaisvinimą ir užims sau deramą vietą, kaip savo likimo viešpatai, laisvų tautų šeimoje.

PADĖKA ĮKURDINIMO KOMITETAMS

Amerikos Lietuvių Kongreso delegatų sąrašas padaugėjo skaitlingais naujais amerikiečiais, kurie dar neseniai buvo bevardžiai «Išvietintieji Asmenys».

Tų naujų amerikiečių, gyvai ir sąmoningai dalyvaujančių Kongreso darbuose, tarpe matėsi buvusieji valstybininkai, aukšti valdininkai, diplomatai, mokslininkai, profesionalai, mokytojai, kariuomenės ir laivyno karininkai, studentai, kunigai, vienuoliai, gabūs agronomai ir ūkininkai, menininkai, darbininkai, teatro ir operos žvaigždės, buvusieji partizanai kovotojai ir rusiškų bei vokiškų koncentracijos stovyklų aukos. Jų tarpe buvo katalikai, protestantai ir liberalai, vyrai ir moterys, buvusieji dešinės, centro ir kairės politinių partijų vadai ir nariai, biznieriiai ir darbo unijų vadai. Jų tikrojo demokratiškumo ir tolerancijos dvasia, ir didelė pagarba žmogaus dignitetui ir laisvėms, įrodė, kad jie pasidarys, kaip daugelis jau pasidarė, puikiausi Amerikos piliečiai su aukščiausiu pilietinės pareigos pajautimu. Jų pavyzdingas senosios lietuvių kalbos vartojimas, greta lygiai lengvai naudojamos anglų kalbos, sukėlė gilaus pasididžiavimo jausmą tarp antrosios ir trečiosios kartos lietuvių kilmės amerikiečių, kurie sudarė šio Kongreso daugumą.

Naujieji amerikiečiai, buvusieji DP, buvo senų amerikiečių šiltai ir jausmingai priimti.

Daugiau kaip trys ketvirčiai lietuvių tremtinių, įvairių religijų, kurie atvyko pagal DP programą, buvo katalikiškos agentūros įkurdinti be jokios diskriminacijos tarp kataliku, protestantų, ir su jokia krikščioniška bažnyčia ne susirišusių asmenų.

IŠTRAUKOS — KONGRESO PRIIMTŲ REZOLIUCIJŲ

Amerikos Lietuvių Kongresas, susirinkęs New Yorke 1949 m. lapkričio 4-6 d. d., apsvaustęs padėtį Lietuvoje ir su giliu liūdesiu konstatuoja, kad mūsų tautos kamienas, senojoje tėvynėje Lietuvoje, dabar gyvena tragiškiausią mūsų tautos istorijoje laikotarpį.

Sovietų Rusija, pirma susitarusi su hitlerine Vokietija, o paskui pasinaudodama Jungtinių Tautų koalicijos pergale kare, ne tik okupavo Lietuvą, panaikino jos nepriklausomybę ir įvedė joje aziatišką totalitarinį režimą, ir siekia fiziškai sunaikinti lietuvių tautą masinėmis žmonių deportacijomis į Rusijos gilumą prie prievartos darbų.

Rusijos politika Lietuvoje yra priešinga ir tarptautinei teisei ir civilizuoto pasaulio moralei. Prieš tą politiką mes reiškiamo mūsų griežčiausią protestą ir kviečiame visus lietuvius išsąmoninti mūsų tautos tradiciją, vieningai pasmerkti mūsų tautos pavergėją ir žudytoją — Sovietų Rusiją — ir vieningai stoti į kovą prieš ją.

Mes reiškiamo mūsų širdingą padėką Amerikos vyriausybei už atsisakymą pripažinti Rusijos smurto politiką Lietuvoje ir kitose Pabaltijo šalyse, bet kartu pabrėžiame, kad pasyvus nepripažinimas Baltijos šalių prijungimo prie Sovietų Rusijos nėra pajėgus sulaužyti budeliško Maskvos smurto prieš Pabaltijo šalių žmones.

Sovietų Rusija savo besočia ekspansijos politika šiandien yra pavojinga ne tik silpnoms tautoms, bet darosi vis labiau pavojinga ir mūsų naujai tėvynei Amerikai, kurios gynimui nuo priešų mes, Amerikos lietuviai, abejuose pasauliniuose karuose sudėjome gausią kraujo auką ir kurios saugumas mums visiems brangus.

Mūsų kova už Lietuvos laisvę šiandien yra kova prieš priespaudą ir vergiją, už demokratiją ir tautų laisvę. Tikrai sulaužius totalitarinę Maskvos tiraniją, Lietuvos, ir kitų Rusijos pavergtų tautų, žmonės galės atgauti saugumą, gerbūvį ir kitas pilietines laisves. Todėl ir mūsų kova už Lietuvos išlaisvinimą turi būti veda ma bendrai su visais laisvę mylinčiais žmonėmis Amerikoje, ypač su tais Amerikos piliečiais, kurių kilmės kraštai yra rusų pavergti, kviečiant juos dėtis į bendrą kovą.

Mes vieningai pareiškiamo, kad kovojame už Lietuvos nepriklausomybę ne tam, kad Lietuvoje susikurtų diktatoriškas režimas, bet kad Lietuvos žmonės turėtų pagrindinę demokratine teisę patys tvarkyti savo gyvenimą ir laisvuose rinkimuose išsirinkti šalies valdžią.

Amerikos Lietuvių Kongresas kreipiasi į mūsų brolius lietuvius, suklaidentus bolševikiškos propagandos ir kviečia dėtis į bendrą lietuvių tautos kovą už laisvę.

Amerikos Lietuvių Kongresas, reikšdamas nepalaužiamą mūsų visų viltį į Lietuvos ateitį, su skaudžia širdimi siunčia užuojautą broliams, pasmerktiems mirti Rusijos vergų stovyklose, sveikina mūsų kenčiančią ir kovojančią tautą rusų okupacijos junge, sveikina iš tėviškės išblokštus Mažosios Lietuvos lietuvius ir po visą pasaulį išsiblaškičius politinius emigrantus ir kviečia visus lietuvius, kur jie bebūtų, tikėti ir kovoti už laisvę.

LAISVĖ LAIMĖS!

IŠ LIETUVIŲ SAJUNGOS BRAZILIJOJE GYVENIMO

PIRMASIS VAIKAMS Spektaklis-Vakaras!

VISI, KURIE DAR NE VILKIUKAI
IR NE PAUKŠTYTĖS,
PRASOMI MŪSU KVIETIMO
RIMTAI ISKLAUSYTI!

1950 metais sausio mėn. 15 d.
17 val. Vinco Kudirkos mokyklos salėje — Moo-
koje, rua Lituania 67, rengiamas pirmas lietuvių
vaikams spektaklis—vakaras.

Pasakiškai gražiai išdekoruotoje scenoje bus
suvaidinta 3-jų veiksmų pasaka „Jonukas
ir Gretutė.“ Po pasakos seks dainos,
deklamacijos ir akordeono muzika.

Programą lietuviškoje
dvasioje išpildys V. Belos ma-
žieji skautai, vilkiukai ir paukštytės.

Programai pasibaigus, bus bendras vaikų
pasilinksminimas, žaidimai ir dainos.

Vakarą—spektaklį globoja Lietuvių Sajun-
ga Brazilijoje.

Dalyvaukime visi!
Seni ir jauni!

Iėjimas visiems laisvas ir nemokamas.

ORGANIZUOKIME VILKIUKUS IR PAUKŠTYTES

Visų amžių pedagogai ir genialūs mokslo
vyrai suprato, kad visa tautos ateitis — jos
priaugančioje kartoje. Todėl nuo seniausių laikų
visos tautos ieško geresnių kelių, geresnių būdų,
metodų savo jaunuomenei auklėti. Vieni auklė-
jimo keliai nukrypavo vien į kūno lavinimą,
kiti — į proto, bet visoks vienašališkumas pasi-
rodė žalingas.

XIX amžiaus pabaigoje genialus anglų pe-
dagogas R. Baden-Powellis sudarė naują jauno-
menės auklėjimo sistemą.

Toji sistema apie savo tinkamumą pati la-
bai gerai sako. Mes matom, kac vos tik jai at-
siradus, visame pasaulyje pradėjo kurtis skautų
draugovės. Po skautų vėliava telkiasi jaunimas,
kuris reikalingas auklėjimo, vadovavimo, auto-
riteto.

Skautybė yra išsiskojusi į tris šakas:

1) Vyresnius (skautus vyčius ir vyres-
nes skaites), 2) skautus 3) vilkiukus-paukštytes.
Trečiai šakai tinka vaikai nuo 7 iki 12
metų. Jie patys organizuoti dar negali, jie rei-
kalingi nuolatinės globos ir vadovavimo.

Lietuvių skautų pastogėje rasite tinkamiausią
veikimo vietą. Čia lietuvių-lytuvių mokytojų
priežiūroje, gimtoje motinos kalboje bus ugdo-
mas vaiko lietuviškas charakteris, būdas ir inte-
gencija. Sportiniais žaidimais jaunimas supras
higienos ir sveikatos reikalus. Atliekamais, kas
diena, gerais darbais ir organizuota vieša pa-
galba jau maži būdami išmoks kitiems pasitar-
nauti ir būti draugiški. Tautiniais žaidimais ir
dainomis bus priminama pavergtoji Tėvynė —
Lietuva.

Lietuviai mokytojai, mokytojos, kunigai ir
ir kiti švietėjai, įvertinkime lietuviškos reikalo,
pradėkime auklėti jaunimą nuo vaikų.

Tik skautybės padėdami išauginsime būsi-
mus piliečius su charakteriu, o taip išauginti
tautos sūnūs ir dukros mokės apginti savo teis-
es ir atsiims kas nuo amžių jiems priklausos!

Sekant «Skautų Aidą».

Inž. M. Iv.

SKAUTŲ KRONIKA

Grudžio mėn. 18 dienos Vietininkijos nuta-
rimu į skiltininkus pakelti: Regina Kutkaitė ir
Pranas Mažietis. o į paskiltininkus pakelti: Ony-
tė Matelionytė, Vladzė Baltušnikaitė, Stepas Pa-
reigis ir Bronius Garkauskas.

VISA ME PASAULYJE

TRAIČO KOSTOFF PASMERKTAS MIRTI

Bulgarijos sostinėje Sofijoje gruodžio mėn. 14 dieną, pasibaigė buvusio bulgarų komunistų ministerio pirmininko Traičo Kostoff ir kitų žymių komunistų byla. Visi teisiamieji buvo pripažinti kaltais valstybės išdavimu, špionažu ir sabotažu. Tarpe kaltinimų buvo pabrėžta, kad kaltinamieji pasidavė amerikiečiams susidėję su Tito ir siekė Bulgariją paversti Jugoslavijos dalimi. Bylos metu vienintelis Traičo Kostoff sumaišė teisėjų kortas, pareikšdamas esąs nekaltas ir kad jo pasirašytieji "prisipažinimai", yra fizinės prievartos būdu iš jo išgauti tardymo metu. Bulgarų laikraščiai aprašydami bylos eigą, vos tik į kelintą dieną "susiorientavo", kaip aprašyti šį "neprisipažinimo" reiškinį. Pagal teismo sprendimą, Traičo Kostoff buvo pasmerktas mirti, o visi kiti kaltinamieji kalėjimu iki gyvos galvos. Traičo Kostoff bausmė jau įvykdyta. Po to Bulgarijos parlamento prezidentas pranešė, kad buvo svarstytas ir atmestas T. Kostoff malonės prašymas, kuriame buvo oficialiai pranešta, kad T. Kostoff dar kartą "prisipažinęs" prie nusikaltimų ir pareiškęs, kad skirtoji bausmė "buvusi teisinga".

TITO PASEKĖJAI LAUŽO KOMUNISTŲ VIENYBĘ

Tito pradėtoji Maskvos imperializmui pasipriešinimo akcija vis daugiau randa atgarsio ir pritarimo kitose komunistų par-

tijose. Ten kur sovietų ranka gali pasiekti, vykdomi žiaurūs "valymai", kad iš šaknų išrauti ir sunaikinti visus, kurie tik galėtų būti įtarti kaipo Tito heretikai. Žymūs komunistai Laszlo Rajk Vengrijoje ir Traičo Kostoff jau atsidūrė ant kartuvių, kaipo tokio "valymo" aukos. Norvegų kompartijoje įvyko stambus skilimas, kur didžioji centrinės komisijos narių dalis pasisakė už komisijos narį Fu. ubottea, kuris prieš tris mėnesius buvo iš partijos išmestas kaip Tito šalininkas. Prancūzų kompartijos generalinis sekretorius Maurice Thorez pirmą kartą savo kalboje nagrinėjo prancūzų Tito pasekėjų klausimą, reikalaudamas juos išmesti iš partijos. Trys žymūs prancūzų komunistų veikėjai buvo pašalinti iš savo vietų: Andre Carrel, Paul Vercors ir Jean Cassou, iš kurių pastarasis viešai pareiškė, esąs Tito šalininkas.

KOMUNISTŲ SABOTAŽO PA- SIRENGIMAI AMERIKOJE KARO METU

JAV-bių federalinės valdžios saugumo departamento tarnautojas John Huber padarė pranešimą apie komunistų veiklą Amerikoje karo metu. John Huber buvo įsirašęs į kompartiją, kad surinktų informacijų apie komunistų veiklą. Jis pareiškė, kad komunistų partija sudaro ypatingą pavojų valstybei, kadangi gauna įsakymus tiesiog iš Maskvos. Jis toliau pranešė, kad 1944 ir 1945 metais komunistai buvo gavę iša-

kymus rengti streikus didžiuosiuose Amerikos industrijos centruose, kad pakenktų Amerikos karo medžiagų gamybai ir tuo būdu talkininkautų Rusijai, jeigu kiltų karas.

UNO VISUOTINAS SUSIRINKIMAS

Jungtinių Tautų Organizacijos arba UNO visuotinis metinis susirinkimas, iš eilės ketvirtas nuo įsteigimo pradžios, savo darbus baigė gruodžio mėn. 10 dieną. Susirinkimas savo posėdžius vykdė JAV-bėse Flushing Meadows. Posėdžių metu ypač ryškiai pasirodė Sovietų S-gos ir Jugoslavijos politiniai priešingumai. Nežiūrint didžiausio Rusijos priešinosi Jugoslavija buvo išrinkta į Saugumo Tarybą, kad užimtų pasiluosavusią Ukrainos vietą, kuri išėjo pasibaigus normaliam jos atstovavimo laikui. Višinskis pasiūlė vadinamąjį papildomąjį "taikos pakta" tarpe penkių didžiųjų valstybių, kuris buvo visumos susirinkimo atmestas. Vienas iš paskutinių priimtų nutarimų liečia Jeruzalės miesto sutarptautinimą. Dauguma priimtų nutarimų buvo padaryti pagal vieningą valstybių — narių nusistatymą, išskyrus Sovietų S-gą ir jos satelitus, kurie priešinosi, patekdami tuo būdu į dar didesnę izoliaciją UNO valstybių tarpe.

MAO TSE-TUNG MASKVOJE

Kinijos komunistų vadovas Mao Tse Tung, gruodžio mėn. 16 d. atvyko į Maskvą, kur jį pasitiko aukšti sovietų valdžios pareigūnai su Molotovu priešakyje. "Demokratiškasis" kinų diktatorius, savo kalboje pabrėžė, kad didelė draugystė jungia rusų ir kinų tautas...

STALINAS IŠEINA Į ATŠARGĄ

Londono laikraštis «Daily Graphic» pranešė, kad Stalino sveikata blogėjanti ir kad Stalinas pasitrauks iš valdžios. Dabar jis baigia septyniasdešimtuosius metus. Stalino vietą, pagal laikraščio nuomonę, užims penki asmenys: Malenkovas, Molotovas, Berija, Mikojaņas ir Bulganas...

— Gruodžio mėnesį Londone įkurta Pasaulinė Laisvųjų Sindikatų Sąjunga. Į šią sąjungą įeina per 50 milijonų pasaulio darbininkų.

Arte Grafica Litwania Ltda. spastuvės ir

"MŪSU LIETUVOS" Red. ir leidėjus gerb. — Kun. Kle-

boną Pijų Ragaižinską, Juozą Matelionį, Motiejų Tamaliū-

oną ir Bronių Šukevičių, sveikiname su Šv. Kalėdomis

ir Naujaisiais 1950 Metais, linkėdami gražiausios kloties

kultūriniam lietuvių darbui!

Spaustuvės ir «Mūsų Lietuvos»
Technikinis personalas.

Lietuviai BRAZILIJOJE

Strimaičiams (Casa Stanis), ir visiems kitiems mieliems Rio lietuviams, parėmusiems lietuvišką spausdintą žodį, parodžiu- siems taurų lietuvišką vaišingumą ir broliška jautrų nuoširdumą. —

KUN. P. RAGAŽINSKAS JAU PASVEIKO

Didelį S. Paulo lietuvių kolonijos tautiečių susijaudinimą sukėlusį staigų gerb. «M. L.» redaktoriaus, Vila Zelina lietuvių parapijos klebono P. Ragažinsko liga baigėsi laimingai. Gerb. klebonas jau grįžo iš ligoninės ir namuose po truputį stiprėja.

Gerb. kun. klebonas P. Ragažinskas ligos metu tautiečių buvo gausiai lankomas ligoninėje ir gavo daug užuojautos linkėjimų laiškais nuo tautiečių gyvenančių Rio de Janeiro ir tolimesnėse Brazilijos provincijose.

— Dipl. inž. architektas Romanas STEIKŪNAS, su dviem sūnumis Steponu ir Algirdu, š. m. spalio 29 atvyko į Braziliją ir bando kurtis Rio de Janeiro. Vyresnysis, Algirdas, jau dirba kpt. Klm. Martinkaus globoje, o jaunesnis Steponas, kuris turi tik 15 metų, dirba p. Jono Saurusaičio medžio dirbinių fabrike. Inž. arch. R. Steikūnas, tikisi gauti tarnybą savo specialybėje, tik Rio de Janeiro esant sunkumų su butais, dar vis tebegyvena Gėlių saloje.

Lietuvoje p. Steikūnas buvo

garsus didelių statybų konstruktorius, bažnyčių ir t. t. Brazilijoje tuoj užsiprenumeravo «Mūsų Lietuvą» ir ateityje pasižadėjo būti mielu lietuviškos spaudos rėmėju. Linkime p. Steikūnams gražiai įsikurti svetingoje Brazilijos žemėje.

KLEMENSAS JŪRA SUGRĮŽO

Rašytojas Klemensas Jūra, kaip «Mūsų Lietuvos» redakcijos atstovas, buvo išvykęs į Rio de Janeiro aplankyti ten gyvenančius tautiečius, «Mūsų Lietuvos» prietelius ir skaitytojus. Kl. Jūra iš Rio de Janeiro atvežė «M. L.», visą glėbį naujų prenumeratų ir tenai gyvenančių mūsų brolių širdingus linkėjimus sekmingai eiti užbrėžtu kultūrinio darbo keliu,

Ta proga Kl. Jūra nuoširdžiai dėkoja Baliui Adamavičiui už malonią pagalbą kelionėje, p. p. Antanui ir Pranui Girniam ir jų šeimoms, ypatingai prietelišką nuoširdumą parodžiusiam p. Antanui Girniui. Daug savo brangaus laiko aukojusiems ir visokeriopai rėmusiems p. p. Jonui Saurusaičiui su ponija, kpt. Klemensui Martinkui, Pr. Zieziui, p. p. Dubauskams, p. p. Pauliukoniams, p. p.

Platus reportažas apie Rio de Janeiro lietuvius tilps sekančiame numeryje.

— Gruodžio mėn. 15 d. grįžo, aplankę savo tėvelius, seselė M. Marcelina ir seselė M. Evangelista. O gruodžio mėn. 13 d. išvyko atostogų Amerikon seselės M. Dolores ir M. Paulina.

MOTERYSTĖS LUOMAN RUOŠIASI

Dr. Firmino da Silva, iš Rio de Janeiro, su Birute Kutkaite.

Bernardas Lukaševičius ir Marija Kolar.

Kazys Gervetauskas ir Antanina Bendaravičiūtė.

— Eva MAMONAITĖ iš Pedro de Toledo E.F.S., rašo «Mūsų Lietuvai»:

Visi laukia šventų Kalėdų ir sveikina vieni kitus linkėdami praleisti Kalėdų šventes ir linksmai sulaukti Naujųjų 1950 m. Ta pačia proga ir aš sveikinu «Mūsų Lietuvos» leidėjus, bendradarbius, skaitytojus ir visus lietuvius, linkiu kuo geriausio pasisekimo ir nenuilstamai dirbti lietuviybės naudai.

«M. L.» man labai patiko, todėl noriu, kad ji mane lankytų per sekančius metus. Dar syki linkiu jums viso gero ir laukiu.

Eva Mamonaitė.

— Aleksandras Petkevičius daug metų tarnavęs Lietuvos kariuomenėje kaip viršila ir, čia, Brazilijoje tebėra kupinas kariškai skaidrios nuotaikos, sveiko jūmoro ir žydinčios sveikatos. Gyvena V. Zelinoje, skaito, remia savą spaudą ir jau užsiprenumeravo «Mūsų Lietuvą» sekantiems metams.

— Anatalija JAKUTIENĖ, rua Marechal Malet, 52, V. Zelina, yra nuoširdi «Mūsų Lietuvos» skaitytoja ir rėmėja. Jau užsiprenumeravo «M. L.» 1950 m. ir paaukojo 25 Cr.

CASA SPRINDYS

PRAÇA S. JOSÉ, 1 — V. ZELINA

Kalėdų ir Naujųjų Metų proga *sveikina* savo klientus, *linki visiems* linksmiausių Švenčių ir tikisi taip pat ateinančiais metais maloniai patarnauti visiems savo firmos klientams!

Kazimieras Martinaitis, maisto produktų prekyba ir įvairūs gėrimai, Avenida Zelina, 137, *sveikina* savo klientus su Kalėdų Šventėmis ir Naujais 1950 metais, ir tikisi, taip pat ir šiais metais maloniai patarnauti visiems savo seniems ir naujiems pirkėjams.

MŪSŲ MIRUSIEJI

— Gruodžio mėn. 15 d. Mocoje mirė Stasys Sauka 56 metų amžiaus, kilęs iš Vilkaviškio.

Brazilijon atvyko su šeima 1927 m. kovo mėn. 19 dieną. Paliko nuliūdusią žmoną, sūnus Vytautą ir Miliordą, dukteris Eugeniją ir Danutę.

— Gruodžio mėn. 18 d. mirė V. Beloje, 73 metų amžiaus Marija Gudelevičienė, kilusi iš Vilkijos. Paliko 2 sūnus ir 4 dukteris.

— Gruodžio mėn. 18 d. Vila Zelinoje mirė Marcelė Mackuvienė 64 m. amžiaus, kilusi iš Rokiškio. Paliko 3 sūnus ir 2 dukteris.

LIETUVI!

Tavo pirmoji lietuviška pareiga, netik prenumeruoti, skaityti savą laikraštį, bet nepraleisti nei vienos progos, o prikalbėti, paraginti, paskatinti kiekvieną tavo prietelių, kad skaitytų, prenumeruotų, pirktų lietuvišką laikraštį, knygą, paremtų pagal išgales savo spaudą auka, skelbimu ir, kad įstotų į šią kultūrinę šeimą nariu. Nei vienos progos nepraleiskime garbingai pasireikšti, kaip lietuviai. Ne žibučiai, ne turtas, ne tylus užsispyrimas nutolti nuo savųjų, ne skrupuliantiškas "pinigo kalimas" mus atžymi, kaip kultūringos tautos ainius,

tik atviras, nuoširdus, vieningas bendradarbiavimas kultūriname — tautiniame gyvenime. Užmirškime partines atraugas, šnairavimus, nes tai neteikia mums gero vardo. Nuoširdžiai ištiesta ranka priešui — padaro jį tavo draugu. Maloniau gyventi tarp prietelių, negu keikti priešus. Tautos istorijon įeis ne tas, kuris turės dangoraižį, ar kapitalą, bet tik tas, kuris tautiniame-kultūriname gyvenime eis ranka rankon su visa savo tautos brolija. Iš blogo lietuvio tautiečio, bus blogas ir Brazilijos pilietis.

DR. VYDŪNAS SVEIFINA
«MŪSŲ LIETUVĄ»

Didysis mūsų tautos atgimimo patriarkas, «Amžinosios Ugnies» ir daugelio kitų poetinių, visuomeninių sociologinių, ir filosofinių veikalų kūrėjas, Dr. Vilius Vydūnas (Storasta), vienintelis iš senosios kartos tautos veteranų, neša tremtinio našta, toli nuo tėvynės, į kurią ir jam — žmoniškumo, taurumo ir Tiesos Meilės skelbėjui — užverti vartai...

Dr. Vydūnas yra «Mūsų Lietuvos» mielas bendradarbis ir šių švenčių proga prisiuntė iš Europos sveikinimą, linkėjimus ir straipsnį «Žmoniškumas ir tautiškumas», kuris tilps sekantiam Nr.

Redakcija linki Dr. Vydūnui, dar sulaukti Naujos tėvynės aušros ir sugrįžimo į mylimą tėvų šalį, kurios kančiomis jis ir šiandien sielojasi.

- Kazimieras RUTKAUSKAS Vila Prudentėje, Rua Ibitirama, 630, turi savo namuose siuvyklą «Vilnius», kurios dar vienas skyrius tuo paciu vardu yra miesto centre Av. S. Joao, 964. K. Rutkauskas gyvena su motina, materialiai gražiai įsikūręs, nors ir labai jaunas atvyko iš savo tėvynės, bet nepamiršta savosios kalbos ir prenumeruoja «Mūsų Lietuvą». O lietuvis kuris nenutraukia ryšių su savo spauda — laikraščiu, knyga yra mums brangus, mielas ir, artimas daugiau už tuos, kurie, deja, tik iš pavardės lietuviai, bet savos kultūros palaikymui dreba ir pirštą pajudinti. Juo daugiau turėsime savos kultūros — spaudos prietelių, tuo garbingesnę vardą įgysime ir sveitimųjų tarpe.

— PAULO AMBROZEVICIUS —

Vyriškų drabužių siuvykla — AV. ZELINA, 720

Sveikina

su šventėmis visus savo *mielus* klientus ir *linki* geriausios kloties ateinančiais metais!

JONAS NORKUS, Vyrų plaukų kirpvykla, Rua Itammambuca, 9 (buv. rua 3), visiems savo mieliems klientams *linki* linksmų laimingų Kalėdų Švenčių ir Naujųjų 1950 Metų ir švenčių proga reiškia gilią padėką, gelbėjusiems įsikurti gerb. V. Zelinos lietuvių parapijos klebonui kun. Ragažinskui, ponams Stasiui ir Jonui Paukščiams, jų šeimoms ir kitiems.

PAMALDŲ TVARKA KALĖDŲ DIENOJE:

VILA ZELINOJE

Piemenėlių mišios 12 val.
nakties. Kitos mišios bus 6, 7,
8.30 ir 11 val. suma.

Vila Anastazijoje 8.30 val.

Švento Antano Bažnyčioje
11 valandą.

ARTĖJA KŪČIOS...

Lietuviai per Kūčias vartoja
tik gryną bičių medų!

Jau iš seno žinoma, kad bi-
čių medus, sustiprina žmo-
gaus fizinį ir protinį pajėgumą,
prailgina amžių, skaidrina nuo-
taiką ir t. t.

Medus labai stiprina vaikų
sveikatą, ypačiai patartina var-
toti bičių medų mažakraujams
žmonėms.

Brazilijoje geriausias ir svei-
kiausias medus yra iš eukaliptų
žiedų. Skoniu ir gydomąją galia
prilygsta lietuviškam liepų žie-
dų medui.

Tokio medaus dar galima
gauti bitininko -- VINCENTO
ZARAKAUSKO bityne. Carapi-
cuiba, E. F. S. Estado de São
Paulo.

Lietuviai V. Zarakausko bity-
no medų Kūčioms ir kasdieni-
niam vartojimui perka pas Br.
Stankevičių. Mooça, Rua Litua-
nia, 67.

— Anglų kalbos ir siuvimo
bei mezgimo pamokos, kurioms
vadovauja seselės prancišketės,
prasidės sausio mėn. pradžioje.

UŽUOJAUTA

Gerb. Saukų šeimai, dėl jų
tėvelio, a.a. Stasio Saukos mir-
ties, reiškiamo giliausią užuo-
jautą.

«V y č i a i»

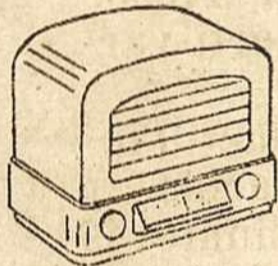
— FOTO nuotraukos, V. Ze-
linos mokyklos diplomų įteiki-
mo iškilmių aprašymai ir kita
kronikinė medžiaga su gausio-
mis iliustracijomis tilps Naujųjų
Metų numeryje.

— Bendradarbiams, prisiuntu-
siems sveikinimus ir rašinius
švenčių proga, pranešame, kad
jų raštai ir foto nuotraukos tilps
sekančiame numeryje.

— Sekančiame nr. tilps rašyt.
Klemenso Júros platus reporta-
žas iš Rio de Janeiro lietuvių
gyvenimo.

“A SUA MUSICA”

MĖGIAMIAUSIA MUZIKA

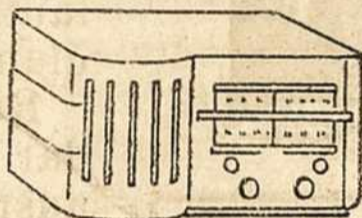

Plokštelės lietuvių, vengrų, lenkų
ir kitomis kalbomis. Paskutinės
naujovės iš Argentinos, Amerikos,
Meksikos.

Geriausi RADIO APARATAI pigiausio-
mis kainomis.

Elektros įvedimas.

DIDŽIAUSIAS PASIRINKIMAS!

Užeik į «A SUA MUSICA»

Avenida Zelina, Nr. 595 — Vila Zelina - São Paulo

Rūbas tada tik yra
gražus ir geras, kuomet
yra gerai pasiūtas

KAINOS VISIEMS
PRIEINAMOS

Siuvėjas:
Paulo Ambrazevičius
Av. Zelina, 720 - Vila Zelina

PAREMKIME TIK SAVUOSIUS! LIETUVISKA FOTO ATELJE “FOTO PRINCEZA”

Av. Alvaro Ramos, 1160 (Prie pask. sustojimo vietos
autobuso 33 Quarta Parada).

Meniškos, gražios foto nuotraukos!

Greitas ir sąžiningas darbas!

Lietuviams pigiausios kainos!

Aplankykite!

Savininkas - Vladas POCIUS

Vyrams Dėmesio!

NAUJA EUROPIETIŠKA MODERNI
PLAUKŲ KIRPYKLA

Švara. Higiena. Elektrinis
plaukų kirpimas ir galvos plo-
vimas. Veido masažas.

Atsilankykite. Įsitikinsite!

SAVININKAS

JONAS NORKUS

Vila Zelina - Rua Intammambuca, 9 (buv. Rua
Treis), Prie Julio Restorano

O COMÉRCIO NO SÉCULO XVI

OS MERCADORES antigos precisavam de cuidados sem conta para não serem vítimas de piratas, flibusteiros e tiranos. Embora tais épocas e processos estejam longe, ainda hoje os comerciantes se acham sujeitos a grandes riscos e adversidades, de que apenas os previdentes se livram com os novos planos de capitalização, assegurando o futuro contra eventuais insucessos. Qualquer que seja o seu ramo de negócio ou indústria, inscreva-se, hoje mesmo, num dos planos da Prudencia Capitalização.

PRUDENCIA CAPITALIZAÇÃO

Kám Reikalinga GALVANIZUOTŲ VAMZDŽIŲ nuo 1/2 iki 2-jų poligatų šulinyje pompai įvesti, ar kitiems namų reikalams ir nori pigiausia kaina pirkti — kreipiasi nieko nelaukdamas į mūsų tautiečio

- KAZIMIERO NARUSEVICIAUS FABRIKA -

VILA BELOJE

Rua Jorge Faleiros Nr. 5,

kur yra visokios medžiagos sandėlys, arba teirautis raštinėje mieste, Rua Benjamin Constante, 122, 8-tas aukštas, salė 801. Telefonas — 3-3867.

PIRKIME GERIAUSIA PREKE — PIGIAUSIA KAINA!

UŽSAKYKITE

MŪSŲ

LIETUVA

SAVO PRIETELIAMS

CASAS
SÃO JORGE

APRENGIA VYRUS NUO GALVOS IKI KOJU

Batai, skrybėlės, marškiniai, kaklaraiščiai, kojinės, lietsargiai,
Taip pat batukai moterims ir vaikams.

Viskas geriausios rūšies, patvaru, gražu ir pigu.

IŠ FABRIKO TIESIAI VARTOTOJUI.

INDUSTRIA E COMERCIO DE
CALÇADOS MATELIONIS LTDA.

KRAUTUVĖS:

Largo do Cambucy, 105
Rua São Caetano, 526—510
Rua 12 de Outubro, 237

FABRIKAS IR RAŠTINĖ:

Rua Javaés 719
São PauloAr jau žinai,
kad

"Casa Caçula"

Juozas Stokna &
Irmãos

AV. ZELINA, 646

parduoda pigiau
kaip kituraluminius, porcele-
ninius indus, saukš-
tus, šakutes lėkštes,
kristalinius stiklus,
įvairių rūšių žais-
lus, lėles, pilnus rin-
kinius indų pietums,
kavai.Papuošalus Kalėdų eglutėms
ir įvairius žaislus. Atlieka elek-
tros įrengimo darbus ir t.t.

DANTŲ KLINIKA

(Clinica Dentaria)

DR. COLOMAN REDY

AV. SÃO JOÃO, 324 - Sobre Loja - Sala 9-10

TEL. 4-6687

GERIAUSIA LINIKA.

Prityręs Specialistas

Dentaduras Anatomicas.

♦♦♦♦

LIETUVIAMS PIGIAUSIOS KAINOS

Priimama: nuo 9 iki 11,30 val. ir 14 - 17 val.

≡ Viskas pigiausiomis kainomis! ≡